

10. ... V ODPUSTENIE HRIECHOV, ...
(10. článok Verím v Boha)

Milí birmovanci

Nasledujúci 10. článok Verím v Boha nám hovorí, že Boh dal ľuďom moc odpúšťať hriechy. **A to môžu biskupi a kňazi.** Pretože my všetci sme hriešny a neustále potrebujeme Božie odpustenie. Ježiš Kristus vlastne preto prišiel na túto zem, aby nás **vykúpil z hriechov a zmieril nás s Bohom Otcom.** Lebo každý hriech je urážkou Boha a človek sa sám nemohol zmieriť s Bohom. **Ježiš to urobil tým, že zbral na seba všetky hriechy sveta (minulé aj budúce) a obetoval za ne svoj život na kríži. Teda Ježiš nás svojou smrťou vykúpil z hriechov.** Všetci sme vykúpení! No ešte sa nevie či budeme aj spasení??? To záleží od každého jedného z nás. Preto sa máme snažiť proti tým hriechom niečo robiť, bojovať s nimi, zbavovať sa ich. Hriechy odpúšťajú dve sviatosti: **krst a svätá spoveď.**

... VO VZKRIESENIE TELA ...
(11. článok Verím v Boha)

11. a 12. článok Verím v Boha hovoria o tzv. **posledných veciach - o smrti, o večnom živote, o vzkriesení z mŕtvych, o nebi, o očistci, o pekle. Tieto posledné veci nazývame slovom ESCHATOLÓGIA.**

Vzkriesenie tela znamená, že po smrti nebude žiť iba nesmrteľná ľudská duša, ale že znova ožijú aj naše smrteľné telá. Stane sa tak vtedy, keď príde Ježiš Kristus druhýkrát na túto zem. Tieto vzkriesené telá sa potom opäť spoja s dušou, ktorú mal človek počas života. Ako aj Ježiš na tretí deň vstal z mŕtvych, tak aj my vstaneme z mŕtvych. „...ten, čo vzkriesil z mŕtvych Krista, oživí aj vaše smrteľné telá skrze svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás.“ (Rim 8, 11)

Všetci ktorí zomreli, budú vzkriesení z mŕtvych, bez výnimky. Spôsob akým to bude prebiehať nepoznáme a nevieme ani aké to budú telá, ktoré vstanú z mŕtvych. **Vieme iba to, že to budú oslávené telá,** iné aké máme teraz. Aj Ježiša po jeho vzkriesení nespoznali, lebo už mal iné telo.

... A V ŽIVOT VEČNÝ. AMEN.
(12. článok Verím v Boha)

Večný život je život, ktorý začne hneď po smrti a ktorý nebude mať konca. My kresťania veríme, že smrťou sa nič nekončí, ale začína niečo nové. Pôvodný Boží plán s človekom bol taký, že **prvý človek** (Adam a Eva) nemal zomrieť, ale mal žiť naveky, **bol obdarovaný darom nesmrteľnosti.** Človek tento dar stratil keď zhrešil: „*Preto ako skrze jedného človeka vstúpil do tohto sveta hriech a skrze hriechu smrť, tak aj smrť prešla na všetkých ľudí, lebo všetci zhrešili.*“ (Rim 5, 12) – tento citát zo sv. písma jasne

hovorí, že smrť je následkom hriechu, smrť nestvoril Boh. Preto sa každý človek rodí ako smrteľný, lebo sa rodí v stave dedičného hriechu. Teda smrť je istá u každej človeka, len nevieme kedy príde – o hodinu, o týždeň, o rok, o 5 rokov, o 50 rokov...???

Boh nás nenecháva mŕtvych ale nám dáva večný život. No keď chceme uvažovať o večnom živote, musíme si uvedomiť, že naše slová a naše predstavy sú nedostačujúce. Lebo ten **život po smrti je úplne odlišný od tohto života.** Napr. aj tým, že tam nie je priestor, čas, hmota. Je to úplne iná realita!

Čo sa teda deje s človekom po jeho smrti?

Osobný, individuálny súd: Tomuto súdu je človek podrobený v okamžiku, alebo hneď po svojej smrti. (Okrem tohto osobného súdu poznáme aj tzv. všeobecný súd, ktorý sa uskutoční pri Ježišovom druhom príchode na túto zem. Ale o tom sme hovorili v 7. článku Verím v Boha.)

Vo sv. písme môžeme nájsť nasledujúce dôkazy o osobitnom súde, ktorý sa uskutoční hneď pri smrti: Ježiš povedal kajúcemu zločincovi na kríži: „*Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.*“ (Lk 23, 43) Alebo podobenstvo O boháčovi a Lazárovi, v ktorom sa píše, že Lazár bol hneď po smrti uvedený do neba a boháč do pekla. (Lk 16, 19 – 31), taktiež v liste sv. apoštola Pavla Hebrejom: „...*ľudia raz zomrú a potom bude súd...*“ (Hebr 9, 27)

Tento súd vykoná sám Ježiš. Ježiš povedal: „*Otec nikoho ani nesúdi, ale všetok súd odovzdal Synovi.*“ (Jn 5, 22) Človek od neho dostáva odplatu za všetko čo urobil – **za to dobré aj za to zlé! Preto sa máme snažiť, aby sme toho dobrého v našom živote urobili čo najviac a toho zlého čo najmenej!!!** Duša tu vidí všetko čo urobila, čo nebolo v súlade s Bohom, spoznáva svoj stav. Aj tie tajné veci sa prezradia. Na základe tohto osobného súdu sa duša dostáva hneď **do neba, do očistca, alebo do zatratenia (do pekla)** – tieto 3 skutočnosti nie sú miesta, ale je to **stav ľudskej duše!**

Nebo: Je to stav prítomnosti Boha, ľudská duša sa nachádza pri Bohu. Ľudská duša tu vidí Boha, človek ho spoznáva aj rozumom, nie len iba vierou. Človek vidí Boha z tváre do tváre, stretáva sa tu s Máriou, s anjelmi, so svätými a s tými čo sú už v nebi. Toto poznanie Boha však je aj tak obmedzené, nie je úplné, lebo ľudské poznanie je obmedzené. Keby bolo úplné, potom by sme boli bohmi a to nebudeme. Toto nebo je **nestratiteľné, definitívne.** Človek tu už nemôže odmietnuť Boha, lebo ho Boh tak silno priťahuje, že to človek nechce.

No toto prežívanie neba nebude u každého rovnaké. Taký človek čo položil život za Ježiša bude v nebi „väčší“ ako človek, ktorý neurobil taký hrdinský skutok. Ale nebude tam žiadna žiarlivosť, alebo závisť. Každý bude mať pocit úplnej nebeskej blaženosti. Vo sv. písme je napísané: „*Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú.*“ (1 Kor 2, 9) **Dostane sa tam iba tá duša,** ktorá je úplne čistá, bez akejkoľvek škvrny hriechu!!!

Očistec: Je to stav dočasnej odlúčenosti od Boha. Ľudská duša sa tu zbavuje toho čo jej ešte prekáža, aby prišla do neba k Bohu. Ježiš tento stav potvrdzuje svojim vyjadrením: „*Ľudom sa odpustí každý hriech i rúhanie, ale rúhanie proti Duchu*

svätému sa neodpustí. Kto by však povedal niečo proti Duchu Svätému, tomu sa neodpustí ani v tomto veku ani v budúcom.“ (Mt 12, 31 – 32) – tu sa chce naznačiť možnosť odpustenia hriechov aj po smrti – v očistci. Taktiež v Starom zákone, v druhej knihe Machabejcov sa píše o obeti za mŕtvych, aby boli zbavení hriechu. (2 Mach 12, 46)

Do tohto stavu sa dostáva duša **človeka, ktorý zomrel v Božej milosti bez ťažkého hriechu, ale nie je dokonale očistený**. Duša tu trpí za svoje všedné hriechy a za tresty, ktoré jej zostali za ťažké hriechy. Podstatou tohto utrpenia je oddialenie neba, čo duša prežíva veľmi nešťastne, lebo ona sa už stretla s Bohom pri osobnom súde a zistila aký je dobrý, no teraz sa trápi, že nemôže ešte s ním byť! No duša si je istá nebom, lebo **z očistca môže ísť iba do neba, do pekla nie**. Urýchliť tento „očisťovací proces“ môžeme my ľudia, a to svojimi modlitbami a obetami za ne!!!

Peklo (zatratenie): Je to stav trvalej, večnej odlúčenosti od Boha. Dostávajú sa do neho duše tých, ktorí zomreli bez milosti posväcujúcej, čiže v ťažkom hriechu. Sám Ježiš varoval pred týmto večným zatratením!!! Opisy pekla – oheň, tma, nárek, škripanie zubami, dym,... sú len slabé pomenovania tejto hrôzostrašnej skutočnosti. Ktorá vlastne spočíva v tom, že **duše sú v pekle vylúčené z videnia Boha a z jeho prítomnosti. To je pre nich veľké utrpenie, lebo sa s tým Bohom stretli a spoznali aký je dobrý, ako je dobre pri ňom a teraz nemôžu byť s ním a tak to bude naveky. Úplne stratili nekonečnú, nepredstaviteľnú Božiu lásku, ktorou ich chcel v nebi zahrnúť**. Môžeme si ten stav predstaviť ako nejakú psychickú krízu, depku! Ale aj to je slabé.

Toto zatratenie je dôsledok konania človeka počas jeho života, v ktorom človek odmietal Boha, tým že hrešil a Boh sa nikomu nebude natláčať, preto človek skončil v definitívnom odmietnutí Boha – v zatratení.

K tomuto zatrateniu sa však pridáva aj nejaká **telesná bolesť, lebo pri vzkriesení tiel sa duša a telo spoja a človek bude mať aj tu oslávené telo. Preto tam bude aj nejaké telesné utrpenie!**

ZATRATENIE DUŠE JE NAJVÄČŠIE ZLO PRE ČLOVEKA!!! No Boh chce mať všetkých v nebi, Boh má nebo pre všetkých pripravené a otvorené. Ježiš povedal: „*Keď odídem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja.*“ (Jn 14, 3)

Amen: Amen = tak je, súhlasím s tým. Týmto slovom vyjadrujem náš súhlas s tým všetkým o čom sme sa učili, čo veríme a vyznávame. Je to také potvrdenie našej viery.